

“Hayat hayallerinin gittiği yere kadar gider”

UKDE

UKDE KİTAPLIĞI: 120

Editör:
Serdar YAKAR

Baskı – Cilt:
ÖNCÜ BASIMEVİ
Kazım Karabekir Cad. No: 85/2
İskitler/ANKARA
Tel: 0.312.3843120

Kapak Tasarım:
Furkan Y.

ISBN :
978-605-86184-1-1

Baskı Tarihi :
Mayıs - 2013

Yazışma Adresi:
esmayakar@msn.com

Esmâ YAKAR

MAĞRUR

Güzdökümü Şiirleri

2013

3

ESMA YAKAR:

1971 yılında Kocaeli İzmit'te doğdu. İzmit İmam Hatip Lisesinden sonra A.Ü Yönetim ve Organizasyon Bölümünü bitirdi, ardından öğrenimine A.Ü İşletme Fakültesinde devam etti. Stilistik ve Modelistik eğitimi aldı.

İlk kitabı olan hastane günlüğü olarak büyük beğeni toplayan “Sefer Vakti” adlı eseri 7 baskıda toplam 31.000 adet basıldı. Basında büyük ilgi gördü.

Kadın ve Aile, Altınoluk dergilerinde şiir ve hikâyeleri yayınlandı. Milli Gazete’de kadın ve çocuk sayfası hazırladı.

1989'da Muammer Dolmacı Senaryo Yarışmasında ikincilik, 1991'de Atlas Gösteri'nin Hiciv Güldürü Senaryo Yarışmasında Jüri Özel Ödülü ve 1999'da Tuzla Belediyesinin Roman Yarışmasında Mansiyon Ödülleri aldı.

Halen kişisel gelişim konusunda araştırmalar ve çalışmalar yapan yazarın şiir yazmak, fotoğraf çekmek ve kitap okumak en büyük hobisi.

Osmanlı El Sanatlarına olan ilgisi nedeni ile "Sim Sırma İşlemciliği" eğitimi alan yazar bu konuda usta eğitici. Halen stilistik ve modelistik eğitmenliği yapan yazar moda tasarımı ile de ilgileniyor.

Toplamda 63.000 adet kitabı okuyucu ile buluşan yazarın yayınlanan eserleri şunlardır:

Sefer Vakti (Timaş Yayınları)

Gizem (Timaş Yayınları)

Bahar İçimizde (Timaş Yayınları)

Kır Çiçekleri (Timaş Yayınları)

Özlem Ektim Yıllara (Timaş Yayınları)

Küskünüm Yağmurlara (Hayat – Bilge Yayınları)

Maraş İşi Sim Sırma ve Bindallılar (K.Maraş Bld)

Mağrur (şiir) (Ukde Kitaplığı)

İÇİNDEKİLER

GÜZDÖKÜMÜ ŞİİRLERİ

MAĞRUR.....	11
SİTEM.....	15
SEN SEVDA MI SANIYORSUN KENDİNİ?.....	17
SENSİZ.....	18
YARİM ELMAM.....	19
ŞEHİR.....	20
UMUTSUZ.....	21
KAYBOLDUM KARANLIKTA.....	22
PUSU.....	23
GELMİYORSUN.....	24
KOR KIRMIZI YAĞMURLAR.....	25
MAKTUL.....	26
KOKUNU BİLE BIRAKMADIN.....	27
SON AYRILIK.....	28
ŞEHİR VE SEN.....	29
VEDA.....	30
GÜLÜŞÜN KALMIŞ GÖZLERİMDE.....	32
DÖRT MEVSİMİM BEN.....	33
ESKİ FOTOĞRAFLAR.....	34
BEKLEME.....	36
NARÇİÇEĞİ.....	37

ESKİ SEVDALAR.....	38
KEŞKE.....	39
KURŞUN.....	41
AVUNTU.....	42
KELEBEK.....	44
KURŞUN GİBİ.....	45
RENGİ YOK MEVSİMLERİN.....	46
ÜÇ VİRGÜL (, ,).....	47
ÇIKMAZ SOKAKLAR.....	49
ANLADIM.....	51
KEŞKE.....	52
HAYAT.....	53
YALANSIN.....	54
YOKSUN YA.....	56
KADER YAZSA BİLE.....	57
BİTİR.....	58
GÜNEŞ.....	59
KURŞUN.....	60
YAKAMOZ.....	61
KOKU.....	62
AŞK.....	63
CAN KIRIKLARI.....	64
YOKTUN Kİ?.....	65
ACITIYOR.....	66
KARA KIŞLAR.....	67
ÖZLEMİŞİM.....	68
AĞAÇ VE SEVDA.....	69
DAĞ GİBİ.....	70
GİTTİN GİDELİ.....	71
CEMRE.....	73
KİRACI.....	74
İTİRAF.....	75
NE DİYİYİM?.....	77
ÜÇ NOKTA (. .).....	78
YAKAMOZ.....	79

AŞK BİR YALAN.....	80
BENİM MEVSİMLERİM.....	81
EYLÜL AKŞAMLARI.....	82
ALFABE ŞİİRİ.....	83
KİMSESİZ.....	84
BÖYLE DAHA MUTLUYUM.....	85
BEN... GİDİYORUM.....	86
UMUT.....	87
GEL.....	88
AŞK YANIĞI.....	89
ALEV.....	91
ÖTELERE.....	92
KIŞ ÇOCUKLARI.....	93
İSYAN.....	94
KIRGIN.....	95
ÖZLÜYORUM.....	96
SEN SADECE.....	97
MUM ALEVİ VE AŞK.....	99
ATEŞ.....	100
PARAMPARÇA.....	101
KANADI KIRIK.....	102
AZAP.....	103
ÇOK AĞRIMA GİTTİ.....	104
GÖZLERİN GİBİ.....	105
BAŞKENT.....	106
GİBİ.....	107
YANGIN.....	108
İÇ ÇEKİŞ.....	109

ANNEME ŞİİRLER

SERZENİŞ.....	113
ANNE.....	114
ÖLÜYORUM.....	115
MEZAR TAŞI.....	116

BAYRAM.....	118
UNUTAMADIM.....	119
GURBET.....	121
EN BÜYÜK SEVDAM ANNEMDİ BENİM.....	122
ANNE.....	123
YILDÖNÜMÜ VE MEZAR TAŞI.....	124
ARDINA BİLE BAKMADAN.....	125
GELEMİYORUM.....	126

GÜZDÖKÜMÜ ŞİİRLERİ

*“Ayrılığı isteme benden
Yıkılır gülüşlerim
Dönüşür ölümlere
Gidiyorum
Deme bana...
Gidiyorsan
Git yollar senin
Sendedir ölüşlerim”*

E. Y.

MAĞRUR

“Çok mu mağrurum ben sence?”

Alev kırmızısı yorgun kelimelerle,
Darmadağın etme gecelerimi,
Bırak yokluğuna varlığını...
Şafaklar sökerken yakamozların kokusu
Yastığım da sen gibi vedalarda...
Hicranlar salınırken ötelerde...
Bakma gözlerime bir kere bile
Ben vurur geçerim...
Acımadan yüreğine...
Yüreğine...

Öyle derinden sevemem, sevdam...
Gözyaşı dökemem
Senin su yeşili gözlerinde
Vurgunların en büyüğü pusudayken...
Ve sen terk edip giderken öğrenmiştim...
Bir sonbahar akşamı apansız...
Islak kaldırımlarda.. tek başına...
Yapayalnız bırakmayı...
Sen çekil şimdi git benden...
Sahile vuran hırçın dalgalar gibi
Topla getirdiğin her şeyi...
Ne aşk iste... Ne de sevda...

Ne de kokunu bırak bana...
Artık “veda” bu vedadır anlasana...
Yorgun yüreğim sızlamaz gözyaşına...

Hüzün dolu gözlerinle vurup da,
Yorma yüreğimin sancılarını...
Sana diyemedim,
Sevmeyi bilmem ben, aşk için ağlamayı da..
Özlemeyi de bilmem ben...
Bir yüreği dağlamayı da...
Hasreti de bilmem ben... Sen hep uzaklarda,
Vefalı bir aşka tutuşmayı da bilmem.
Ölmeyi tuzaklarda...

Çok mu mağrurum ben sence?
Sevda dediğin nedir? Aşamıyorum
Gözlerinin bir kurşun gibi vurduğu günden beri
Bil ki yaşamıyorum.

Sen kırık notalar gibi boyun eğerken
Gözlerimin önünde bir aşk sermonisi...
Ben mağrurun tekiyim.
Kalbini toplayıp gelme bana
Buralarda ben hep pek çokum...
Hem hiç yokum...
Sana diyemedim...
Gözlerinin su gibi yeşilinde
Çağlayıp akarken... Sevdalar...
Aşklarda aşkın ölümü film şeridi gibi

Kader kaderine yazılırken...
Ben vurur geçerim yüreğinden
Bir kurşun yarası gibi, hep kanatırım...
Varlığımda sevdamı
Sevdamda yokluğumu aratırım.
“Yollarıma çıkma, yollarım tozlu dumanlıdır”
Benim hayatım tek şerittir
Gidişleri vardır dönüşleri yoktur...
İlk kavşaktan ayır yolunu başka sevdalara
Bende aşkın anlamı yoktur.
Kendi sürgününe vur kendini,
Kalemimi de kır, kendine giderken
Emanet bırakma gözyaşlarını...

Sen veda ederken gözlerimin içine
Sana diyemedim.
Ben sevda türkülerine ağlamam
Kırık param parça notalar, acıtmaz yüreğimi...
Sevda bir şiirmiş, şiir derin bir sevdaymış,
Aşk senin gözbebeklerindeki yalana mı kalmış?
Titreşen mum alevi gibi, ötelere ötesine...
Karanlıklara mı yanarmış?
Umurumda değil sözlerin
Sabahsız gecelerde ıslanırken yastığın
Ben derin ve umarsız uykularda
Duyamam hıçkırık seslerini...

Mavinin en siyahı bir gece inerken
Ve sen giderken... Gözlerimin önünde vedaların

Sana diyemedim.
“Yar boşuna ağlama... Yüreğimi dağlama...
Aşk için yaralandığım o zamanlarda
Bir hançer vuruldu düşlerime...
Hiç durmadı.. Kanadı günlerce...
Gözlerinin o “elveda”sı hala ciğerlerimde
Ben... Bende değil..
Kendimi kaybettiğim o yerdeyim
Bütün adresler çıkmaz sokak
Ben hala sensizlikte... sendeyim...”

Vedası suskun gidişlerinde
Sana diyemedim...
“Hisseden bir kalbim yok benim”
İnleyen bir ruhum da yok... Özlemlerim de...
Martının denize sevdası gibi...
Ölümsüzlüğün en volümsüzlüğüne...
Darmadağın etme gecelerimi
Bırak varlığına yokluğumu...
Şafaklar sökerken yakamozların kokusu
Yastığım da sen gibi vedalarda...
Artık yokum
Sevda sandığın, veda gibi sevdalarda...

Çok mu mağrurum ben sence?
Sevda dediğin nedir? Aşamıyorum
Gözlerinin bir kurşun gibi vurduğu günden beri
Bil ki yaşamıyorum...

SİTEM

Akşam olurken ve gölgeler kaybolurken
Asma yaprağı sallanır
Rüzgarda başıboş...
Bir bardak çayda dönerken kaşık
Sesin ve gözlerin
Mum alevi gibi titreşirken...
Seni ararken yüreğim kapılarda
Eşikte beklerken özlemlerin...

Artık gelmiyor kokun
Denizden esen yosunun tortusuyla
Karışmıyor rüzgarlara...
Gemiler yanaşıyor limana
Dalgalandırıyor denizi, hırçınlaşıyor dalgalar sensiz
Yüreğim gibi vuruyor kendini aşk gibi
Sahildeki kayalara...
Paramparça...

Ay ve yakamoz buluşurken sessizce
Titreşen hicranlarında
Bir özlem hasretini döküyor ışıltılarına
Yüreğimdiki bütün kelimeler yanıyor
Adın geçince nefesimde
Sen ben oluyorsun...

Kapılarda bekleyiyor ümitlerim
Gelen ayak sesleri ve gülüşün mü yoksa?
Hicranın vuruyor, ellerimde ümitlerim
Martılar gibi uçmak
Sana doğru her gece
Gün ışımadan seni de alıp gitmek
Çok uzaklara....
Zamanı ve mekanı unutup
Birçok şeyin üstüne bir çizgi
Çekmek istiyorum her şeye...
.... Senin dışında...

SEN SEVDA MI SANIYORSUN KENDİNİ?

Aynalarla yüzleş biraz
Sen sevda mı sanıyorsun kendini?
Hiç aşk için ağladın mı sen?
Hiç uykusuz bekleştin mi şafaklarda?
Alıp başını giderken
Gecelerini gündüzlerini ve mevsimlerini...
Hiç arkanda kaldı mı özlemlerin?..
Sen sevda mı sanıyorsun kendini?
Aşk görmemiş, yanmamış, yıkılmamış.
Şu alevsiz kalbinle mi vuracaksın beni?...

Kırık aynalardaki yüzüne bir bak
Gözbebeklerini vurmuş mu kurşun gibi
İmkansız bir sevda.
Bir aşk ateşinde yanmamış türkülerin...
Sen sevda mı sanıyorsun kendini?
Bir ceset gibi beklememişsin musallalarda
Kapılarım yok benim, aşka her yerim duvar
Bir deprem gibi yıkıp geçemezsin
Ben de her aşka bir kurşun var...

Sen sevda mı sanıyorsun kendini?
Hiç sevda görmesem...
Sana “aşk” diyeceğim...
Vurgunu yiyeceğim...

SENSİZ

Her sabah uyanınca eski günlere,
Sevdalar terk ediyor yastığımı
Bütün anılar sahillerime vuruyor, yokluğun
Acıtıyor yaralarım kanıyor gecelerime...

Herşeyde yeni bir hayat var sanki
Rüzgar farklı esiyor, daha soğuk
Deniz daha ışıltılı, gözlerin gibi
Sonbahar bir başka bakır rengi.

Kaldırımlar yürüdükçe uzuyor sensiz,
Martılar başımda dönüyor kefensiz,
Hayaller ve ümitler çok uzaklarda şimdi
Senden sana sığınırken... Üşüyorum kimsesiz

Alaca karanlığın, güneşe sevdası gibi
Martıların denize müptelası gibi
Herşeyi döküyorum gözlerinin rengine
Sen yoksan... Hayat zaten yaşanmıyor.

Her sabah uyanınca senli günlere,
Yastığıma düşüyor kokun ve gülüşün
Bütün anılar kalbime vuruyorken dalga dalga
Gözlerin düşüyor hecelerime...

YARİM ELMAM

Ortadan kesmiş te kader
Seni ta nerelere, beni taa nerelere
Atmış acımadan...
Seni sensizlikte yaşıyorken
Çürüyorum yarim elmam...

Cennetten kovulduğumuz gün
İkiye kesilmişiz yarim elmam
Atılmışız dünyaya
Bir yanımız hep kesik,
Ve çürüyorken
Kuruyorum yarim elmam...

Aşk ateşinde buluşunca
Ay yüzündeki ışıltı
Yüreğimde çiçekler açıyor
Ne fırtınalara dayandı bu çiçekler
Köküne kadar acıtsa da bir fidanım
Yokluğunda...
Ölüyorum yarim elmam.

ŞEHİR

Şiirler kendi kendini yazıyor
Olmadığın şehirlerde ayak seslerin
Caddelerde kaçışıyorken gölgelerin
Kokun kalıyor
Baharı müjdeleyen dallarda
Çiçek çiçek sen kokuyorsun...

Bu şehirde olsaydın keşke
Dar sokaklardan geçseydin her sabah
Bir köşe başında göz göze gelseydik
Umulmadık zamanlarda...
Gülüştün vurup geçseydi yüreğimden...
Bir kurşun gibi apansız...

Şiirler kendi kendini yazıyor
Şehirler yanıyor sabahsız gecelerde
Şimşekler çakıyor gülüşünde vedalar,
Kokun kalıyor hiç solmadan
Yastığının öbür ucunda
Ve gözlerinin su yeşili düşlerimde.

UMUTSUZ

Uzaktan sevmeye alışmışız biz
Hiç kavuşamayacağını bile bile
Bir köşe başında asla karşılaşamayacağımızı
Kabullenmişiz.

Her sabah yeni bir ümitle uyanır
Türk filmlerindeki gibi
Yine de severiz biz.

Belki de birilerinin ahını almışız,
Kader yorgunu, kırılmış kalemlerimiz
Herkes terk edip gider de
Ayrıılığa dayanamaz da geri döner
Yaralı da olsa yüreklerimiz...

Bütün saatler ayrılığı çalarken
Arkamızı dönüp gidemeyiz biz...
Uzarlarda ağlaşır bir sevda
Gurbet vurulur yollarına gözlerinin...
Bekleşir ölümüm ellerinde

Belki büyük bir kavuşmayı sevdam
Hak edememişiz biz,
Her şey olmazların olmazında beklese de
Yine de sever, terk edip gidemeyiz biz.

Çaresizliğin en çaresizinde bile
Sevmeyi biliriz biz...

KAYBOLDUM KARANLIKTA

Yüreğim sende kaldı...
Gözlerim yollarda bekleyiyor
Umutlarım ağlaşıyor eşiklerde
Bin pişman gecelerim
Ve sen... Hiç gelmiyorsun...

Gözlerim sende kaldı...
Ne karakışlar geçti gözlerimden
Ne fırtınalar kırdı dallarımı
Ne seller aktı gözlerimden
Artık çiçek çiçek açamıyorum
Yokluğun müebbet kadar zor
Kaçamıyorum...

Sevdam sende kaldı sevdiğim...
Kor kırmızı sevmelerim sendin
Ve gözlerinden arta kalan gülüşlerin
Terkedilmiş bir şehrin ortasında
Kayboldum karanlıkta...

Bin pişman hecelerim,
Bir umut bile vermiyorsun...
Uzun gecelerde bekliyorum ayak seslerini...
Ve sen hiç gelmiyorsun...

PUSU

Bu sabah topladım yüreğimi
Umutsuzluklarımı verdim ateşe
Gözlerimi gömdüm soğuk mezarlara
Ve pusu kurdum kendime
Yaşamak ölmekten daha zor
Bitsin bu acı diye.

Yollar alıp başını giderken uzaklara
Zamansız tik takları saatlerin
Annemin gözyaşı akıyor, mezar taşından
Kırık dökük yüreğimde kan sızısı
Bulutlar kararırken üzerimde
Soğuk ve sisli.. Alinyazısı...

Ötelerin ötesinde yüce dağlarda
Boğulmak istiyorum dipsiz kuyularda
Bir sevdanın çılgılığı gibi damarlarımda
Gülüşün kanıyor bir kurşun gibi
Hızla vurup geçiyor hayatımdan
Nefesini arıyorken uğultulu akşamlarda...

Bir pusu Kurdum kendime
Bütün yollarıma mayın döşedim
Sevdanın kor kırmızısıyla yaktım her yeri
Geçtim ama geçemedim sevdandan
Tüm kurşunları kafama sıktım
Bitsin bu sevda diye...

GELMİYORSUN

Aşk senin sesine düşünce
Bir yaprak gibi suya düşünce gölgelerin...
Yüreğimdeki sancı
Senin gözlerine vurur
Büyüdükçe özlemlerin ve ben
Çok uzaklarda...
Hasret ve akşamlar
Gurbette hiç çekilmiyor
Ölmek bile daha güzeldir
Damarlarında acıtan bir aşk yoksa...
Sen de yoksan hayatta ve yüreğimde
Yoksa nefesin ve sesin
Gözlerin de alıp başını gitmişse başını...
Güz yağmurlarıyla
Hançerlenmişse bekleyişlerim...

Aşk senin sesine düşünce
Sevda senin gözlerine düşünce
Suya düşen bir yaprak gibi
Aşk yüreğine düşünce, kor kırmızı
Gözlerin... Gözlerime düşünce
Daha da acıtıyor
Şafakların sancısı
Ve sen gelmiyorsun
Sabahlar olmuyor...

KOR KIRMIZI YAĞMURLAR

Yağmur yağarken
Titreşiyordu gözlerin
Dudağında paslanmış bir kilit
Gidiyorum diyemeden
Yorgun yollara vurdun kendini.

Ruhunda durmuş saatler
Ve su yeşili gözlerinde
Yakamoz kavuşmalar beklerken
Ay ışığında
Sen gidiyordun...

Yağmur yağıyordu
Ve sen gidiyordun
Bir “elveda” bile demeden...

Gün batarken
Titreşiyordu özlemlerin
Dudağında donmuş kelimeler
“Elveda” bile diyemeden
Tozlu yollara vurdun kendini...

Gözlerinde durmuş saatler
Ve su yeşili gözlerinde aşk
Kor kırmızı yanarken özleminde
Ay ışığında
Sen gidiyordun...

Yağmur yağıyordu
Ve sen gidiyordun
Özlemler sel olup akıyordu yüreğimize...

MAKTUL

Yaralarımı kanatan şiirleri
Artık okuma yüreğim
Sus ve alıp başını git uzaklara
Derin bir sensizlikte boğulayım
Her şey nefes almadan dursun
Kulağımdaki sesin
Sen artık yoksun...
Toparla götür kendini
Götür ne olursun...

Dağların çok çok ötesinde
Nehirlerin çağlayıp aktığı yerde
Bir yaprak gibi bırakıyorum suya
Tatlı gülüşünü ve sözlerini
Yokluğunu özlüyorum
Varlığında...
Severken yitirdin kendini...

Şimdi gözlerime bakma
Katil sen, maktul hep ben
Yine sevda olup yüreğime akma
Gözlerini ve kendini bir toparlayabilsen
Gidiyormuşsun demek
Nasıl sevindim bir bilsen...

KOKUNU BİLE BIRAKMADIN

Gidiyorsun
Gözlerime “hoşça kal” diyemeden
Güz yağmurlarıyla ıslanmış
Dudağın hecelerken adımı
Bu vedalar ağır gelir yüreğime

Gidiyorsun
Gözlerime “sevdam” diyemeden
Karakışlar kadar kara kaderin
Yüreğinde üşürken mart gibi
Bu vedalar ağır gelir yüreğime...

Gidiyorsun
Çok uzaklara ufka doğru
Ölüm kadar sonsuzluğa eriş
Bekleşirken gözlerinde sevdalar
Bu vedalar ağır gelir yüreğime

Gidiyorsun
Gözlerinin içine bile bakamadan
Alev alev sevdaya yakamadan
“Seviyorum” bile diyemeden
Bu vedalar
Bu sevdalar
Kanatır yüreğimi
Kokunu bile bırakmadın
Giderken...

SON AYRILIK

Hava yine yağmurluydu
Yine doluydu gözlerin...

Çiselerken damlaların kokusu
Gülüşünü sel alırdı hüznlerin
Akardı yollarına yanık kokulu
Gidene yakılmış o türkülerin...

Ayrılığı haykırırdı vefasız sevişlerin
Uzaklara gömülüp yaslı terk edişlerin
Sızlardı batarken güneşin turuncasında
Gidemezdi... Dönerdi gidişlerin...

Hava yine yağmurluydu
Yine doluydu gözlerin
El sallarken ağlıyordun
Ve yaralıyordun sözlerin...

ŞEHİR VE SEN

Bir şehir gibiydi gözlerin
Islak ve sessiz yalnızlıklarda
Kaybolmuş yüreğin
Kaldırımlara serpilmiş titrek ve ürkek
Adımlarla giden yokluğuna da
Sensizim...

Bir şehir gibiydi yüreğin
Karmakarışık ıssız kalabalıklarda
Sevgiden yoksun, öksüz gidişin
Titreşirken dudağında
En yaralı aşk şarkıları
Sensizim...

Bir şehir gibiydi apansız gidişin
Depremlerde yıkılmış vurgunlar gözlerini
Ağrıları yüreğinde yakıp kül edişin
Gözlerin gözlerimde kendini yok edişin
En vedasız ölümler, ayak seslerinde
Sensizim...

Bir şehir gibiydi dirilişin
Ölümleri öldüren gidişin...
Yok edişin kor ateşlerde beni de
Kendini de terk edişin...
Sensizim...

Yine sensizim sensizim
Kara topraklara gömüldüm de
Kefensizim...

VEDA

Kalbimin bütün kırıklarını
Toprağa verdim
Ruhumu sardığım kefenler
Yeniden doğmanın sancısında
Sen uzaklardasın...
Aynalar kendini tanımıyor artık
Bu paramparça yüz kimin?

Çok ötelerde bir yerlerde
Bir sevda ağlaşıyor
Yaslı ve yıkık gecelerde
Yüreğimi yakıp ve darmadağın
Anlamsız hecelerde...

Sesini ve nefesini özlediğim
Merhabalarına karışıyor elvedaların
Aynalardaki hüznün ben miyim?
Islak kaldırımlardaki gözyaşlarım
Yolunu gözlediğim.

Sen giderken, saçlarından sürüklerken
Sevdamı ciğerlerinden vurup
Gözlerinde gözlerimi, ötelere savurup
Cehennem ateşinde kavurup

Bir sevda ağlaşıyor
Islak ve yaşlı gecelerde
Yardan da geçemedim sevdam serdeyim,
Vedanın yüreğime vurup
Bırakıp gittiği yerdeyim.

Tarihlerden o tarih, günlerden o gün,
Saatlerden o saat, vedalardan o veda
Çok ötelerde ağlaşıp duruyor
Sevdalardan bir sevda...

GÜLÜŞÜN KALMIŞ GÖZLERİMDE

Kendimi arıyorum
Seni bıraktığım o yerde...
Uzun ve sisli geceler örtülürken üzerime
Sabahlar sonbahar olmuş,
Dökülüyor yaprak yaprak düşlerime ...

Bir tren geçiyor
Çözülmeyen karanlıkların içinden yüreğime
Kendimi arıyorum, yoksun...
Sana bir mezar taşı bile dikmedim
Bir tahta bile çakmadım başı ucuna...
Dua bile okumadım...
Ardıma da bakmadım giderken...
Gözlerinin yaşla dolduğunu da görmedim...
Bir ceset gibi bıraktım...
Hiç kazılmamış mezarlara... gülüşünü...

Kendimi arıyorum
Terk edişlerinde kaybolmuşluğum
Hala geçmedi sevdana sarhoşluğum
Sen bulursan bir gün
Seni sende...
Bir bak bakalım yüreğimde
Ben orda mı kalmışım?
Yoksa eski bir sevdanın...
Ahını mı almışım?...
Özlemin kokuyor akşamları özlerimde,
Sen gideli çok olmuş ama
Gülüşün kalmış gözlerimde...

DÖRT MEVSİMİM BEN

Benim de mevsimlerim var
Bazen soğuk bastırır, üşür iliklerim
Hayata tutunamadığım günlerde
Yaz yağmuru gibi gelip geçmez sitemlerim...

Karakış bir inerse gecelerime
Susarım yelkovanlara inat, hiç sesim çıkmaz
Hiç gülmem ağlamam terkederim kendimi
Kimsesizler mezarlığındaki kazılmamış çukurlara

Bazen bahar gibi çiçekler patlar içimde
Kendime sığmam, düşlerim ve umutlarım
Dolup taşar dudağımdaki tebessümlerimde
Sen varsan hep ilkbaharım ben...

Yaz gibi yanar yüreğim, kor olur tenimde
Senin sevdan ve sesine karışan ve titreyen
Bir aşk masalıysa gözlerinde yaşadığım...
Hem yanarken hem dirilmek özlemlerimle.

Yüzün solunca solar renklerim donar herşey
Seninle sende kalırım, yapraklar dökülürken
Bakır renginde şarkılar söylerken kulağıma
“Merhaba”larına karışırken “elveda”larım...

Bütün mevsimleri yaşadım bilirim ben...
Baharım ol da deniz gözlüm... sevdamız solmasın
Aşk acı demek mi sadece, ıstırap mı sence?
Sende “elvedalar” olmasın...

ESKİ FOTOĞRAFLAR

Ben senin en çok
Eski fotoğraflarındaki gülüşünü sevmiştim
Yalansız tertemiz
Duru bir su gibi yüzüne vuran
Sevdanı sevmiştim...

Ben senin en çok
Duruşunu sevmiştim, eski bir kale gibi
Sağlam ve meydan okuyan zamana
Yıkılmayışını ve bana sağlam bir omuz
Ve adam oluşunu sevmiştim...

Şimdi gözlerinde olmayan
Yürekten bakışını sevmiştim
Bir mecnun gibi bekleyişlerini pencerelerde
Uykusuz sabahların eşiklerinde
Yollarıma çıkmanı sevmiştim

Artık bir sevda yok ellerimde
Bırakıp da gidemeyişini sevmiştim
Yakılmış yıkılmış tükenmişsin şimdi
Her sabah sorguluyorum aynalarda,
“Ben bu adamı mı sevmişim?”

Ben senin en çok
Eski fotoğraflardaki gülüşünü sevmiştim,
Duruşunu sevmiştim bir kale gibi sapasağlam
Yürekten bakışını sevmiştim
Sen kendini alıp gitsen de uzaklara
Seni terk edememişim
Ben senin en çok “sevme biçimini” sevmiştim.
Gidiyorum derken bile
Gidememişim...

BEKLEME

Bugün birşey diyemiyorum
Sana...
“Git” desem gitmeyeceksin...
“Kal” desem kalmayacaksın...
Sürgün şehirlere vurdum yüreğimi
Alıp kırdım kendi kalemimi
Hayalini bıraktım sana
Senin gibi vefasızım artık
Boşuna bekleme...

Bugün şarkı söyleyemiyorum
Sana...
Sesime ayrılık düştü
“Git” desem gitmeyeceksin...
“Kal” desem kalmayacaksın...
Bu derdi yüreğimden kazıyıp
Almayacaksın...

Kaldırımlarda sensizlik ve şehir
Işıkların kör uyandığı akşamlarda
Kendimi atıp kumsallara
Dalgalara bırakmak istiyorum
Bir yağmur damlası gibi
Denizlere akmak istiyorum..
Senin gibi yüreksizim artık...
Sendeki beni...
Boşuna bekleme...
Ruhum dönmeyecek sana...

NARÇİÇEĞİ

Narçiçeğim

Demıştin ya bana

Yemyeşil yaprakların direnişisin sen

Sonbahara inat... Açan çiçeğisin...

Bütün renkler solarken,

Kış inerken, serin ve soğuk rüzgarlarla

Usul usul yamaçlara

Sen hala ilkbaharın

“Solmayan güneşisin” demiştin...

Giderken...

“Narçiçeğim”...

“Bekle” demiştin...

Kara kışlar geçecek zor olsa da,

Sen baharı ve son şafağı...

Kara kışlara inat açan çiçeğimsin,

Fırtınalar üşürken gecelerinde

Buz tutarken ellerin

Ümitlerini kaybederken bile diren,

Bir sabah

Açan çiçeklerin kokusuyla

“Geleceğim!” demiştin...

Giderken arkana bakmış...

“Ağlama narçiçeğim” demiştin...

Gidememiştin...

ESKİ SEVDALAR

Eskisi gibi değil sevdalar
Aşıkların yüzü sararıp solmuyor artık
Edilen yeminler saman alevi
Verilen sözler basit birer palavra...

Sevda dediğin
İliklerine kadar işlerdi eskiden
Şimdi kuru bir şiirin adı dillerde
İçi boş anlamsız satırlarda kafiye...
Gönüllerde yara yok, uykusuz gecelerde
Yüreğin haberi yok yaşadığı aşktan
Her gecenin sabahı erken oluyor artık...

Ayrılıklar acıtmıyor eskisi gibi
Damarında sızlamıyor aşk yarası,
Bir film şeridi gibi geçiyor
Biten sevdalar... Mahkeme kararından...
Ertesi gün yeniden başlıyor
Herkesin kalbi herkese atmaya...
Kural yok kanunu yok herşey zararından...
Yeter ki adı "aşk" olsun
Yürekler hemen yanıyor yeni bir aşka,
Her seferinde canım...
"Bu kez... Bu bambaşka"

Kırkı çıkmadan bitiyor sevdalar
"Merhaba"lar "elveda"lara karışırken
Üç ayda bir çıkan dergiler gibi
Her mevsimde başka başka...

Eskisi gibi değil sevdalar
Her gecenin şafağı söküyor artık...

KEŞKE

Şimdi bahar olsaydı
Çiçek çiçek açsaydı dallar
Bir su kenarında otursaydık
Taşların üzerine...
Ayaklarımız suya değseydi
Gözlerin gözlerime...

Bir masal anlatsaydın
İçinde sen ve ben...
Bir şiiri fısıldasaydın kulağıma
Uzaktan akasya kokuları gelirken...
Suyun şırıltısı sesine karışırken
Ruhum adam bir sevda görseydi
Gözlerin kurşun gibi vururken,
Ölümsüzlüğündü ölmeden...

Kuşlar kadar özgür olsaydı
Sonsuza uçabilseydi kanatlarımız
Bir martı gibi, bembeyaz sevdamız
Düşseydi gölgemiz dalgaların sesine...

Keşke bahar olsaydı
Açılısaydı gözlerinde çiçekler
Bir sonbahar gibi dökmeseydin yollarıma
Yaprak yaprak bakır rengini...

Bir sevdayı anlatsaydın
İçinde sen ve ben
Uzaktan ıhlamur kokuları gelirken
Kendimi binlerce heceye bölmeden
Adam gibi bir sevda vursaydı beni
Yokluğunda ölmeden...

KURŞUN

Sevda dediğın
Soğuk kış gecelerindeki gibi
Üşürken yalnızlığa
Sıcacık sarmalı...

Sevda dediğın dilde değil
Tâ yüreğe vurmalı
Nefesini kesmeli düşündükçe...

Sevda dediğın
Bir kurşun gibi
Damarında durmalı...

AVUNTU

Ağla kalbim
Bugün seni avutmaktan
Vazgeçtiğim gün..
O hiç gelmeyecek..
Kader alnına yazmayacak...
Sabahları onun gözlerine bakarak
Başlamayacak hayat...

Ağla kalbim
Her gün batımında
Ettiğin dualar onun kalbine
İşlemiyor sevdanın ateşi...

Bir çocuk gibi ağla kalbim
Onu yolcu et çok uzaklara
Kaz mezarını ve göm
Bir ikindi ezanında...
Çek gözlerini kapıdan ve pencereden
Takvimlere ve saatlere
Bakma bir daha.

Ağla kalbim
Bugün seni avutmaktan
Vazgeçtiğim gün...
O hiç gelmeyecek...
Hiç sevmeyecek..
Takvimlere ve kapılara
Bakma bir daha
Yangınlarda kül oldu her şeyim
Sevda diye
Yakma bir daha...

KELEBEK

*“Hayat bir gündür”
O da bugündür...*

Bir kelebeğim ben...
Ömrüm bir gün
Bir gün mutlu et beni
Bir gün gökyüzüne uçayım
Bir gün gözlerime bak
Bir gün de “seni seviyorum” de...

Bir kelebeğim ben
Hayat dediğin bir gün...
Bir gün güldür şu yüzümü
Bir gün kopalım hayattan
Bir gün de yaşayalım yaşamayı
Bir gün öleceğimizi unutarak...

Bir kelebeğim ben
Bir gün seni sevmiştim
Bir gün bile sensiz yapamamıştım
Bir gün koşmuştum kapına
Bir gün biteceğini bile bile
Bir gün, bir ömür kadar sevmiştim seni

Bir kelebeğim ben
Bir gün daha yaşayamayacağımı bile bile
Kanat çırpıyorum sana doğru
Bir gün kanatlarım yanacak aşk ateşine

Bir kelebeğim ben
Bir günlük ömrümü adadım yollarına...

KURŞUN GİBİ

Bayram senin gözlerinde
Gözbebeklerimin derinliklerinde boğulan
Cennete dair ne varsa yüreğinde
Yüzüne yansırđı tatlı tebessümüne...

Bayram sen gelince başlardı
Işıldardı her yer, karanlık köşe kalmazdı
Yüreğimdeki acılar susardı birdenbire
Koskoca mutluluğu yüreğim almazdı...

Şimdi bayramlar umutsuz bekleyişlerdir
Sevenin sevilenin bayramıdır artık
Hiç gelmeyen bir trenin yolcusu gibi
Saatlere bakıyorum umutsuzca...

Bayramları da, beni de unutan kader
Çektiğim ve beklediğim artık yeter
Ölmeden vursaydı beni, bir kurşun gibi
Senin gülüşün gibi, bir bayram yeter...

RENGİ YOK MEVSİMLERİN

Rengi yok mevsimlerin
Pembe çiçekli baharlar
Açmış yanaklarında
Baharımın çiçeğim...

Rengi yok mevsimlerin
Mavi deniz, mavi gök gibi
Yaz gibi dalgalı gözlerim
Yazımın çiçeğim

Rengi yok mevsimlerin
Bakır rengi yapraklar
Hüzünlü titreşen ellerin
Sonbaharımın çiçeğim...

Rengi yok mevsimlerin
Gri bulutlar gökte
Karartma gecesi yüzün
Karakışımın çiçeğim..

ÜÇ VİRGÜL (, ,)

Seni uğurlarken yüreğimden
Üç noktayı atamadım adının sonuna
Silemedim gülüşünü gözlerimden
Titreyişini ellerimden
Üç virgül koydum “veda”mızın sonuna
Seni bitiremedim,,,

Sen bir başka bakardın bana
Bir başka kokardı tenin, hiç koklamasam da
Bir başka gelirdin bana, koşarak
Ve istemeyerek giderdin gün batımlarında,,,

Sen bir başka severdin beni
Hiç kimsenin sevmediği kadar büyüktü yüreğin
Hiç kimsenin bakamadığı kadar derin bakardın
Bir başka özlerdin beni, kış yangınlarında
Gülüşünle söndürürken tüm acılarımı,,,

Sen giderken gözlerimden
Üç nokta atamadım adının sonuna
Silemedim gülüşlerini yüreğimden
Elvedalarını.. Kapı eşiklerindeki bekleyişlerimden
Özleyişlerini... Özleyişlerimden...
Üç virgül ekledim vedalarının sonuna,,,

Sen bir başka özledin beni
Sen bir başka kokardın,, aşk gibi
Bir başka sabahsız geceydin sen...
Sen başka bir sen... Ben başka bir ben...
Saçlarımdan sürüklerken ve giderken
Ölümleri de öldürmüşsün... severken...

Sen bir başka beklerdin beni
Şafaklara kadar uykusuz, iç çekişlerinle
Şimdi kendimi ve seni uğurlarken kendimden
Üç noktayı koyamadım. O masum gözlerine
Yağmur kokulu, ıslak gülüşlerine..
Bir sonbahar gibi dökülürken yaprakların
Su gibi akıp giderken
Alıp götürürken düşünecektin beni...

Üç noktayı atamadım adının sonuna
Ben ötelere ötesindeki yokluktaymım artık
Biliyorum... Geleceksin...
“Elveda” kokan merhabalarınla...
Yine beni seveceksin...
Artık aradığın adreslerde çokum
Oku vuran kurşunum
Kurşunu vuran okum...
Ben sevdaya inanmayalı yıllar oldu
Artık buralarda yokum...

ÇIKMAZ SOKAKLAR

Gitme...

Bütün sokakların adı sevda

Bütün geceler sabahsız

Sensiz her şey bomboş

Hayat anlamsız...

Ölüm gözlerine sarhoş

Beni bırakıp beni bana

Yokluğun ıslak kaldırımlarda

Sensiz ve soğuk gecelerde üşüyorum.

Gitme

Yüreğinde hapsettiğin özlemlerimi.

Gözlerimi de alıp çok ötelere

Nasıl gidiyorsun bensiz?

Bu yalan dünyada

Sensizliğine bensizliği de katıp

Yüreğini yüreğimden atıp

Bir şiir kadar dokunaklı

Adımlarının vurduğu notalar

Rast makamında hüzünlerimiz.

Gitme...

Bir masal gibi başlamıştı

Duru gülüşlerinde aşk

Bir başkaydı özlemlerin senin

Bir başka severdin sen..

Masallardaki prensesler kadar uçuk

Yağmur ormanlarında kaybolmuşluğum..

Hep senin sesindeki tını dandı...

Şimdi bırakıp gitme

Beni terk etme...

ANLADIM

Yağmurdan sonra
Gömüp gideceğim seni
Islak toprağının çamuruna bulanacak
Ayaklarım ağırlaşacak belki...

Gözlerimde donmuş gözyaşlarım
Senin taş kalbine işlemeyecek
Ve senin yalvarışların çınlasa da
Koşsa da yetişemeyecek...

Sen bir şiirdin mısralarında titreşen
Her harfinde bir damla gözyaşı
Şimdi boş kağıtta silginin mavi tortusu
Senden kalan aşk yortusu...

Yüreğimde donmuş türkülerim
Senin taş kalbine işlemeyecek
Ve senin yalvarışların arkamdan
Koşsa da yetişemeyecek...

Bir hikayeydin okudum seni
Hepsi aynı hikayeydi
İnan anladım seni...

KEŞKE

Ağlamak yalnızlığa
Kadere...
Kederin lanetine inat
Gömeceğim kendimi fırtınalara

Gün batımı...
Yağmurlar sancılanırken ufukta
Acılar inletiyorken ıssız ellerimi
Üşüyorum...
Bir kurşun gibi vuruyor
Kimsesizliğim kendini...

Islak ve soğuk mezarlarda
Bir düş bile olsa
Yanımda olsaydın keşke
Beraber ölseydik
Beraber çürüseydik
Keşke...

HAYAT

Bir kahve içimi kadardı hayat
Buruk, biraz da acıydı tadı
Gözlerim ufukta
Gün batımını beklerken solardı yüzün
Ayrılığı beklerken... Dirilirken ölüsün...

Acının en darmadağını
Ve senin isli gözlerin
Damarımdaydı
Bir sızı gibi...

Bir sigara içimi kadardı hayat
Bir o kadar soğuk... bir o kadar bayat...
Acılar düğümlenirdi ağlardı gülüşün...
Gün batımını beklerken solardı
Ayrılığı beklerken... Dirilirken ölüşün...

Acının en dayanılmazı
Ve senin isli gözlerin
Yüreğimdeydi
Bir sızı gibi...

YALANSIN

Ya sen git
Ya da ben gideyim bu rüyalardan
Her şey sana kalsın
Her şey ne kadar yalansa
O kadar yalansın...

Herkes senin gibi bakıyor
Senin gibi gülüyor karşımda
Herkes senin gibi eğiyor başını
Dolu gözlerle bakıyor uzaklara.

Ya sen git
Ya ben gideyim çok uzaklara
Her şey sana kalsın
Her şey ne kadar yalansa
O kadar yalansın...

Herkes senin gibi süzüyor
Gözlerimdeki acı sitemleri
Herkes senin gibi gidiyor
Dönüp arkasına bile el sallamadan.

Ya sen git
Ya ben gideyim bu hülyalardan
Ne varsa sana kalsın
Her şey ne kadar yalansa
O kadar yalansın...

Herkes senin gibi üşüyor
Senin gibi titriyor ayazlarında
Herkes senin gibi hüzünleniyor vapurda
Bir sevda türküsü duyduğunda...

Ya sen git
Ya ben gideyim gurbetin en uzağına
Her şey sana kalsın
Aşk ne kadar yalansa
O kadar yalansın...

YOKSUN YA

Gülüſün ve sesin
Kaybolurken uzaklarda
Yüzünü bile unuttum... Adımı da...

Sensizliğin ötesi,
Sensizliğin ötesindeki
Huzura ölüm diyorlar...

Demek ki yaşamıyorum
Galiba çok oldu ben gömüleli,
Ondan mı soğuk mezarlar?...

Sensizliğin ötesi,
Sensizliğin ötesindeki
Aşk'a ölüm diyorlar...

KADER YAZSA BİLE

Aslında hiç yoktun
Bir düştün masallar ülkesinde
Uyandırdın kabuslarınla
Gecelerden ırakım artık
Ak düşmüş hayallerle
Yürürken bilinmezlere..

Aslında hiç yoktun
Önce yoktan var
Sonra “var”dan yok ettin kendini
Git gidebildiğin kadar
Gözlerimin çiçekleri
Açmasın baharlarıma...

Yağmur kokulu gülüşün
Işıldamasın güneş gibi gökyüzümde
Git gidebildiğin kadar
Çıkma ıslak sokaklarıma artık
Kader beni sana..
Seni bana yazsa bile...

BİTİR

Kendine bende başla
Bitir bende kendini
Bakır rengi yapraklarla
Topla götür kendini...

Kendine bende başla
Bitir bende kendini
Umutsuz gülüşlerinle
Topla götür kendini...

Kendine benle başla
Bitir bende kendini
Gözlerindeki özlemle
Topla götür kendini...

GÜNEŞ

Ben sevdamı yüreğime gömerim
Toprağa atılan tohum gibi
Ne karakışlar vurur ne de fırtınalar
Devirir umutlarımı
O yeşerir durur
Her şeye inat...
Bir gün..
Bahar da gelir
Ellerimden tutar sevda...
Karakışların da tadı kaçır
Sevdaysa sevda yüreğimde
Benim çiçeklerim
Güneşe açar...

KURŞUN

Özlemin...

Saatin “tik tak”ları gibi

Hiç durmadan vuruyor

Gözlerin...

Bir kurşun gibi...

YAKAMOZ

Sen okyanussun
Ben gökteki ay
Bunu bir aşka say
Senin sonsuzluğuna
Benim ışılıtım düşer her gece
Kendini kendi heceler
Her hece...
Sevda gibi titreşir dalgalarım
Yokluğuna...
Gün doğar
Bir rüyadan uyanırım
Bakarım
Yoksun yine...

KOKU

Sevdalar ve hüzünler
Hep sen gibi sararıyor tenimde
Gözlerimin rengi gibi kokuyor
Aşk gibi kokuyor
Gece gece şafaklar...

AŞK

AŞk dediğin
Bahar dallarında aÇan  iŐek
İlk fırtınada dökülecek

AŞk dediğin
Bir kıvılcım bir ateş
İlk yağmurda sönecek

AŞk dediğin
Bir rüya bir d Ő
İlk uyanıŐta silinecek

AŞk dediğin
Bir yalan bir talan
Al biraz da sen oyalan...

CAN KIRIKLARI

Kalbimdeki yara
Can kırıklarından olmalı
Seni düşündükçe
Ve seni sevdikçe
Bir bahar gibi
Çiçek çiçek açıyorken...
Gözlerin ırmak gibi
Yol yol olup kaçıyorken...
Dikenleri batıyor acı sözlerinin
Sende bir başka sen
Bir başka sevda var...
Her yanında yollar
Her yanında duvarlar..
Hem hayat verirken damarlarımda
Bahar gibi açıyorken
Sevdanı alıp köşe bucak kaçıyorken
Yası vuruyor ölümlerin...

Can kırıkları acıtıyor
Seni düşündükçe ve
Sende kayboldukça geçmişim
Ve geleceğim...
Zaman pusulada akarken
Kendimi bulamıyorum...
Kalbimdeki yara
Can kırıklarından olmalı..

YOKTUN Kİ?

Aslında hiç yoktun
Bir düş tün
Uyandırdın kabuslarınla
Gecelerce uzağındayım artık
Ak düşmüş hayallerin şafağına
Yürürken bilinmezlere....

Aslında hiç yoktun
Önce var sonra yok ettin
Aşkı...

Şimdi git gidebildiğin kadar
Yağmur kokulu gözlerin
Kopsun yüreğimden
Hiç solmadığı kadar.

ACITIYOR

Bakır rengi yapraklar
Çürürken kaldırımlarda sonbaharım
Sabahın en isli ayazında
Üşüyor ellerim...

Hiç bu kadar yalnız değildim
Hiç bu kadar çaresiz
Kendime bu kadar yalansız
Varken... Yokluğuna iç çekişlerim.

Acıtıyor yüreğimi sevdam
O vefasız gidişlerin...

KARA KIŞLAR

Son bahardaki bakır rengi
Bir yaprak gibi uçar giderim
Hayatından...
İlk fırtınada.. Sen aşk değilsin...

Yemyeşil dallara baktıkça
Hatırlarsın bakır rengi halimi
Ne karakışlar gördüm ben
Solarken tenimde yandı aşk..

ÖZLEMİŞİM

Bir ayda
Bir asır özlemişim seni
Yüreğimi kanattığın gün
Dünyanın yıkıldığı gündü
Öldüğüm gündü
Artık hiçbir acı öldüremez beni...
Gözlerinden başka...

Gözyaşlarım
Yüzümden akarken yastığa
Sel olup akarken yüreğimden
Senin merhametsiz bakışın
Dağların ötesinde hiç duymazken
Yüreğimdeki titreyişleri.

Yüreğimi kanattığın gün
Dünyanın karardığı gündü
Can verdiğim gündü
Artık hiçbir aşk acıtamaz beni
Çünkü
Sevda sevda taşamıyorum
Yüzümdeki kederler bile yalan
Doğduğum günden beri...
Yaşamıyorum...

Bir ayda
Bir asır
Özlemişim seni...
Sen uzaklarda, çok uzaklarda
Yüreğim yangınlarda
Yüreğim tuzaklarda...

AĞAÇ VE SEVDA

Bir ağaç gibi köklerini vurup toprağa
Özlemlerin göğe doğru yükselsin...
Ne karakışlar görse de
Hep ayakta kalmalı sevda dediğin...

Bir ağaç gibi budandıkça dalların
Daha da serpilmeli büyümeli
Ne kurak topraklarda olsa da
Hep sağlam durmalı sevda dediğin...

Bir ağaç gibi meyveye durdukça
Çiçeğe durdukça ve eğildikçe dalları
Sevdanın önünde çağla çağla
Hep açmalı sevda dediğin...

Bir ağaç gibi göğe doğru
Fırtınalar ve şimşekler vursa bile
Yansa bile alevlerinden ateşinde
Hep dik durmalı sevda dediğin...

DAĞ GİBİ

Matem gibi

Soğuk ve yaslısın

Başında bulutlar, gözlerin dumanlı

Kar buz tutmuş yüreğinde

Bir sevda çıkmıyor özleminden...

Dağ gibi

Bekliyorsun karakışın üstünde

Çiçek çiçek açan bir baharı

Unutmuşsun... Fırtınalar yağmış yüreğine

Bir sevda çıkmıyor gözlerinden...

Kaya gibi

Sarp ve yokuş yolların

Geçit vermiyor ümitlerime

Bir sevdaya uzanmıyor ellerin

Yağmurlar yağmış yüreğine

Bir sevda çıkmıyor sözlerinden...

Yağmur gibi

Dolu dolu dursa da gözlerin

Akmıyor yüreğine sevdanın ateşi

Tutuşmuyor ellerinde kırık notalar

Acısı yanmamış gecelerinde

Bir sevda çıkmıyor közlerinden...

GİTTİN GİDELİ

Her sabah pembe pembe
Açmıyor güller
Kokmuyor gülüşün gibi
Mutlu başlamıyorum hayata...
Güneş doğarken
Doğuyor ıssız bir yalnızlık
Karanlık gibi çöküyor üzerime
Rüyalarımındaki yalnızlığım...
Üşüyor temmuz gecelerinde...

Her sabah yeniden doğamıyorum
Gittiğin gün hala o kapı eşiğinde
Bekleliyor hüzünlü umutlarım
Belki dönersin diye...

Her sabah sarı sarı
Doğmuyor güneş
Saçların gibi altın altın...
Dalgalanmıyor rüzgarda...
Bir sessizlik düşüyor,
Akşam olurken eşiklere
Yokluğunda tadı yok
Tuzu yok hiçbir şeyin...

Sözün ve sevdan acıtırken damarımı
Gözlerinin vurduğu elvedaların
Çınlıyor merdiven boşluğunda...
Gittin gideli tadı yok mevsimlerin
Duvarlarda sararıp soldu
Birlikte gülümsediğimiz resimlerin...

Her sabah pembe pembe
Açmıyor güller
Kokmuyor gülüşün gibi sevda sevda
Mutlu başlamıyorum hayata
Sen gittin gideli...
Bir sessizlik düşüyor
Akşam olurken eşiklere...

CEMRE

Su yeşili gözlerin akardı kalbimde
Bir nehir gibi hayat verirdi
Dallarım çiçek çiçek açardı düşününce
Yaz oluverirdi kara kışlarım...

Sana ısınırdı yüreğim cemre cemre
Düşerdin toprağıma apansız
Yangını vururdu gülüşünün gecelerime
Bir sabah doğardı şafaklarıma

Toprağıma düşerdin ilk cemre gibi
Ellerim ısınırdı baharlar gelirdi
Sonra havaya düşerdin her nefeste
Sen dolardın ciğerlerime, sevdan dirilirdi ...

Sonra suya düşerdin cemrem, huyum suyum
Değişirdi... Sevdan damarıma düşünce
Sen düşünce gözlerime bekleyişler üşüyünce
Beklerken biterdi baharlar eşiklerde...

Yeşil gözlerin akar dururdu kalbimde
Yangın vururdu gülüşünden gecelerime
Sen düşünce gözlerime sevdan düşünce
Karakışları bıraktın ellerime sevda diye...

KİRACI

Ayın on beşini bekleyemedim
Kalbindeki kiracı olarak
Taşınmıyorum...
Su yeşili gözlerini hiç görmedim
Hiç sevmedim seni,
İçinde titreşen sevdadan da
Haberim yok...
“Senede bir gün” filmine de gerek yok
Bütün eşyam kalbimdi zaten
Onu da topladım, gidiyorum

Arkamdan ne fatura gelirse
Gönder öderim...
Bana “çık” demene gerek yoktu,
“Çık” demeden de giderim.

İTİRAF

Seni bırakıp giderken
Hiç ardıma bakmamıştım
Gözyaşların titreşirken ufkumda
Ben terketmeyi severim
Hiç acımam
Önce sen yakıp yıktığında...

Dolu gibi, dolu dolu yağdıkça
Yağdıkça ve döktükçe çiçeklerimi...
Susarım fırtınaların kavururken
Sevda bahçelerini
Hiç ağlamam
Önce sen kanatıp acıttığında...

Ben bahar olup açtıkça
Sen vurdukça kara kışlar gibi
Güneşime, dallarıma ve çiçeklerime
Beklerim ılık günlerini...
Hiç şikayet etmem.
Önce sen dondurduğunda iliklerimi...

Seni bırakıp giderken aynalara
Hiç yüzüne bakmamıştım
Paramparça olmuşken sözlerin
Boğazında düğüm düğüm
O kadar da takılmamıştım.

Ben gitmeyi severim
Kendimi kendimden çıkarınca
Ve kendimi kendimle toplayınca
Ne kalmış ona bakarım...
Önce gözlerimi alırım gözlerinden
Can evinden yakarım...

Ben gitmeyi severim
Hiç acımam.
Önce sen gittiğinde...
Ve ben yüreğini...
Terkettiğimde...

NE DİYEYİM?

Uzaklarda bir sitemsin
Sadece şikayet eden ve
Gidip gidip dönen sevda...
Var git yollarına...
Kendi dağlarına yağsın karların
Umutların solduğu iklimlerde
Bırak hayalimi gökyüzüne...
Sevme beni bir daha...

Sevme beni bir daha,
Kendi şehirlerine vur kendini
Kesişmeyen yolları seç haritalardan
Göm yüreğindeki sevdaları
Umutların söndüğü yangınlarda
Yanma bir daha...
Kalemimi kendin kır yüreğinin...
Bir yüreği daha acıtma...
Sevme bir daha...

ÜÇ NOKTA (. . .)

Üç nokta attım adının sonuna
Senden adam olmaz, sevda da çıkmaz senden
Delik deşik etmişler, bir aşk çıkmaz bu yürekten
Yorma kendini... Gözlerindeki de yalan
İşlemez tenime...
En ağır kurşun olsan...

Sen seversin... Gelir geçersin yaz yağmuru gibi
Sonra kurur toprak ve çiçeğin hemen
Ağıt yok feryatlar yok kalbinde
Sevda yok teninde, rengin hiç sararmamış
Yorma kendini... Sözlerin de yalan
İşlemez tenime,
Aşkında Kerem olsan...

Üç noktayı attım adının sonuna
Senden sevda çıkmaz, adam da olmaz
Çölde serap yüreğin,
Damarların hiç acımamış senin aşk acısına
Yorma kendini... Sevdaların da yalan
İşlemez tenime,
Kurşun gibi kurşun olsan...

YAKAMOZ

Ay ve yakamoz gibi
Düşmüşsek, kaderin serin sularında
Beraber dalgalanırız
Aynı matemi tutarak yalnızlığımıza...

Ay ve dalgalar gibi
Sen neredesin? Ben nerelerdeyim
Hava kararınca, aynı göğün altında
Aynı matemi tutarak bekleriz.

Güneşim batarken de varsın
Geceye başka bir hüzün düşer
Bir veda düşer gözyaşıyla hasret
Yara gibi hem kanar, hem yanarsın...

Ay ve yakamoz gibi
Bir yanılısama mı dalgalar ve gözlerin
Aynı matemi tutar gidişlerin ve
Ölümden daha ölüm terk edişlerin...

Artık gölgen düşmesin dalgalarıma
Her "merhaba"nın elvedadır senin
Tam alışmışken sana, o apansız gidişlerin
Aynı matemi tutar, can verişlerim...

AŞK BİR YALAN

Rahat uyu...
Seni gömdüğüm yerde
Yatıyorsun şimdi
Kefenin içinde
Bembeyaz palavradan bir aşk
Ne de çok yakışıyor
Yalan söylemek sana
“Seviyorum” demek... Ve
“Özlüyorum” diye eklemek.

Rahat uyu...
Musalla taşına bile
Koymadı kalbim seni...
Hakkını helal etmedi aşkım
Sana olan aşkını...
Ne de çok yakışıyor sana
Kara toprağın çamurdan dibi...
Şimdi dönüp gidiyorum geleceğime
Bu aşk hiç yaşanmamış gibi...

Rahat uyu...
Toprağın bol olsun
Allah rahmet eylesin
Sevenlerinin başı sağ olsun
Sana bir mezar taşı bile dikmeden
Gidiyorum ve biliyorum
Aşk bir yalan... Bir talan...
Aşk bir vurgun..
Yok ki..
Hayatta kalan...

BENİM MEVSİMLERİM

Benim mevsimlerim tersine akar
Önce sonbaharı yaşamıştım ben
Kızıştıkça gözlerinin kara kışları
Dağlarımın karlar yağmıştı
Okyanus gözlerinle avunmuştum her gece
Belki bir gün dönersin diye.

Kendini kendinden alıp giderken
Ağır ve yaslı uzun gecelerde beklerken
Gün doğmadan ve sancılanırken dudağımın
Baharlar ve çiçekli dallar
Çok uzağımın düşler ülkesi
Gülüşünün ateşiyle uyanmıştım her sabah
Belki bir gün gelirsin diye.

Kalbimde bir sızı var apansız
Bir çiçek açacak sanki damarlarımda
Sen geleceksin... Kendini kendine vurup
Ne varsa acıya dair... Bir bir unutup
Bir yaz sıcağı var şimdi düşlerimde
Sevda sevda kokuyorken gülüşlerin
Tatlı sesinle avunmuştum her şafak
Belki bir gün seversin diye.

Dört mevsim bekledim yollarını
Belki bir gün dönersin
Belki yine seversin diye...

EYLÜL AKŞAMLARI

Bütün bir yaz gözlerinle üşüyüp
Titreşirken yokluğunda
Şehirler denizlere vururken dalga dalga
Gecenin ışıkları düşerken kıyılara
Balkonda solarken çiçekler ısladıkça
Bu vedaya hazır değil yüreğim...

Kalabalıklarda kaybolurken nefesler
Gürültü, araçlar ve tıkanmış caddelerde
Bekleşirken arabada dinlediğim şarkı
“Çok özledim seni” diye acıtırken yüreğimi
Gözyaşlarım özlüyor kapıdaki ayak seslerini
Bu vedaya hazır değil yüreğim...

Özlemimi taşıyamıyorken bu yürek
Akşam çöküyorken sevda gibi ağır ağır
Gözlerimde gözlerin ve can kırıkları... Kahır...
Eylül akşamlarında hiç çekilmiyor yokluğun
Giderken döktüğün “elvedalar” sevdama sağır
Bu vedaya hazır değil yüreğim...

ALFABE ŞİİRİ

Adın aşk mıydı senin?
Beni benden alırken gözlerin
Canıma can katan sözlerin
Çarmıha gerilirken sızlıyor özlemlerin...
Daha kapanmamışken yarası
Eski sevdan acıtırken dudağımdaki yası...
Felaketim oldun.. Çiçekler açtın mevsimlerime...
Gayrı dayanamam hasretine
Ğark ettin gözlerindeki yası ateşine
Huzur bulduğum sevdam uzaklarda
Ilık bir rüzgar dokunuyorken tenime
İlkbahar gözlerinin çiçek kokusu sarıyor
Jilet gibi dayanıyor damarıma...
Kendimden yola çıkıyorum... Şehirler uzak
Laleler ve güller açmış caddelerinde
Mezarlar kokuşmuş, sevdalar tuzak...
Ne acılar gördü bu yürek ne karakışlar
Onsuz özlem dolu gecelerde uzun yalvarışlar...
Ölüm kadar soğuk yokluğun, sensizlik kadar derin
Pencereleri ağlatırken rüzgar
Renklerim solmuş... Artık sevdiğimi verin...
Sevda sevda büyürken gözbebeklerinde
Şimşek şimşek çakarken teninde aşk
Tutsak ettiğin ve artık atmayan bir kalp
Uzun elvedalara alışık değil...
Üzerinden ne mevsimler geçse de
Vedalara susar yüreğim. Eğil, yine eğil...
Yar sensiz olmuyor bu gidişler çok acı
Zaman tersine akıyorken bile... Her şeyin ilacı değil...

KİMSESİZ

Biraz daha vurun bana
Biraz daha yıkın beni
Kanatlarımı kırıp, kanatın yaralarımı
Ezin, düşlerimi gecelerinizde...
Gözyaşlarımı akıtın kalmasın
Yaralarımı deşin acıtın
Ölümün eşiğinde öylece bırakın
Can çekişeyim soğuk ateşlerde...

Biraz daha kırın kalbimi
Biraz daha öldürün yüreğimi
Belki kurtulurum uzaklarda
Tek başına beklemekten
Ötelerin ötesindeki ölümsüzlük
Beni çağırıyor bekliyor kapımda
Çaresizlik ve yalnızlık

Gidişim Allah'adır artık
Başka kimsem kalmadı...

BÖYLE DAHA MUTLUYUM

Herkesi terk ettim
Teker teker bıraktım kapı önüne
Arkadaşmış, akrabaymış mış...
Artık aldanmak yok
Yanılmak da yok güvenip...
Ağlamak da yok..

Şimdi sessiz duvarlar
Daha güzel her yalandan
Her sahtekardan daha dürüst...
Aramıyorum artık
Kalanı gideni...
Yalandan seveni...

Herkesi terk ettim
Önce kendimi aldım herkesten
Sessiz bekleyişlerim sarıyor
Gecenin karanlık düşlerini...
Böyle daha mutluyum
Kendimle bırakın beni...

Herkesi herkesten aldım
Yaşasın kendime kaldım...

BEN... GİDIYORUM

Akşam oluyor.. Ve ben gidiyorum
Derin ve sessiz bütün şehirler
Terkedilmiş karanlıklarda geziniyor
Gözlerin...
Tüm yollar kapalı
Kalabalığı kusuyorken otoparlara
Kaybettiğim
Sesin ve nefesin...
Akşam oluyor
Ve ben gidiyorum...

Akşam oluyor... Ve ben gidiyorum
Sesini ve nefesini alıp yüreğime
Seni de kendimi de terk ediyorum
Yük gibi vuruyorum sırtıma
Hatıraları
Ve gözlerindeki yası
Bu şehri sana bırakıyorum
Sevdamızdan arta kalanları da
Çile gibi çek yüreğinde...

Akşam oluyor... Ve ben gidiyorum
Gururum aşkımdan daha büyüktür
Her şeyi toplamış giderken bile
Hala seviyor düşlerim özlemlerini...
Terk edilmiş sabahlarda geziniyor
Hüzünlerin...
Akşam oluyor ve ben gidiyorum
Beni sana terk ediyorum.

UMUT

Sevdalara ak düşünce
Gecelere düşünce gözlerin
Yanardı bir ateş derinden
Sızısı yüreğime vururdu.

Sen giderdin bir gece yarısı
Ben dönüşünü beklerdim
Ayak seslerini beklerdim
Pencere kenarlarında...

Ruhum da giderdi ardından
Alıp başını ötelere.. usulca
Kaybolurdum gölgenle bir yerlerde
Sensizliğim yüreğime vururdu.

Sen giderdin bir sabah
“Elveda” bile demeden, saçlarımı koklamadan
Seni beklerdim.. Gözlerini de
Pencere ayazlarında...

Gecelere yansırken gözlerin
Sızısı yüreğime vururdu...
Ayak seslerini beklerdim sabahları
Bekleyişim yüreğime gururdu.

GEL

Kendini tekrar etme kendinde
Bir gün de başka umutlarla gel bana
Bir ışık olsun gözlerinde
Bir umut olsun dudağında gülümseyen
Başka biri ol ya da
Savaş aç yaşlı hayatına
İndir al kaleleri, topa tut kuleleri
Acıya dair ne varsa
Sil gözlerinden...
Dirilt kendini takvimler akarsa...

Kendini tekrar etme bende
İki nokta üst üste koy gülüşlerine
Bir de öyle bak aynada..
Üşüyor sevdan gözlerimin karşısında
Paramparça aynalarda bak kendine
Sonra derin ve yeşil sularda
Duru kalbine vur hançeri
Yeniden doğsun hayallerin bittiği yerden
Sevdaların akan bendine...

Kendini tekrar etme bana
Bir gün de bambaşka bir yürekle gel
Yeniden tutulayım sana...

AŞK YANIĞI

Gözlerin gibi kokuyor geceler
Ellerin gibi titreşiyor ay gökte
Sen yoksun
Bir yaz yağmuru gibi
Gözlerim hep döküyor özlemlerini
Gün ışıyorken
Ben hâlâ karanlıkım...

Yaktığın ve yıktığın günden beri
Bu enkaz kalkmıyor yüreğimden
Ne bir “merhaba” dedin.. Ne de “elveda”
Çiçek gibi açarken döküldü
Bakır rengi yaprakların...
Mevsimleri ayrı yaşadık
İkimiz...

Gözlerinin kurşun gibi vurduğu günden beri...
Soluksuzum...
İliklerime kadar aşk yanığı her yerim
Yine kibrit kibrit çakacak gözlerin
Sevda dolu ama terk ederken
Titreşecek sözlerin...
Düşlerim tutuşacak ışığına...
Yine yanacağım..
Gülüşüne ve okyanus gözlerine
Bile bile inanacağım....
Emanet aşkını toplayıp ciğerlerine
Kendini alıp gideceksin...
Biliyorum beni...
Mezarda bile seveceksin...
Gözlerin yalan söylüyor
Mecburiyetler vurulmuş boynuna
Yüreğime döneceksin...
Aşk yanığı her yanın...

ALEV

Bütün yangınlar
Gülüşünde senin
Durmuş zamanların ölümsüz aşkı
Nereye gitsen
Saçlarından sürüklüyorsun özlemleri...

Ateşe ver de git yine
Hasretin vursun da acıtsın yüreğimi
Sensiz geceler
Korkırmızı kanasın...
Sensiz sensiz damarlarımda...

ÖTELERE

Ben gidersem ötelere
Baharı dallarına bırakırım
Pembe beyaz çiçeklerimi
Ve tenimin kokusunu yastığına...

Bir sabah gidersem
Gülüşlerimi alıp gözlerinden
Yüreğinden silip bütün anıları
Göz yaşlarımı bırakırım umutlarına...

Ben gidersem bir akşamüstü
Bil ki hiç kimseyi
Sevmediğim kadar sevmişimdir seni
Bitmesin diyedir bütün terk edişlerim...

Ben gidersem sessizce
Bir ağustos yazı bırakırım kollarına
Renklerin hiç solmaz bir daha
Sevemezsin hiç kimseyi
Beni sevdiğin kadar
Özleyemezsin
Beni özlediğin kadar...

KIŞ ÇOCUKLARI

Soğuk bir kış günü doğmuşum ben
Hayatım hep sisli ve parçalı bulutlu
Güneş gibi gökyüzünde ışıldamak istedikçe
Kara bulutlar ve şimşekler bekler üstümde..

Ben gülmek istedikçe ağlatırlar kurur topraklarım
Sonbahar gibi eser durur dağlarımda fırtınalarım
Kıştan bahara geçmez dökülür yapraklarım
Umutsuzluk ve kadersizlik gerilir üstüme...

Soğuk bir kış günü doğmuşum ben
Hep üşümüş ellerim, ağustos değmemiş yüzüme
Sonbahar tadında sevmişim sevilmişim...
Akdeniz akşamları gibi hep yağışlı gözlerim.

Biz kor gibi yağmışız yer yüzüne, üşüyerek
Soğuk bir kış günü, gece yarısında doğmuşum
Kaderi kadersizliğimizde seni sensizliğinde
Kendimi hep terk edişlerinde boğmuşum

Soğuk bir kış günü doğmuşum ben
Bir yaz güneşi görmeden.. Akıp gidiyor hayat...
Her şey ne kadar soğuk bence...
Ne kadar hüznü ve bayat...

İSYAN

Kendimi terk ettiğim günden beri
Uyuyorum derin derin
Bir kalbim yok artık
Bir sevdam yok.. Derinlerde sızlayan.

Görmüyorum artık duymuyorum
Hissetmiyorum, sığağı soğuşu..
Aşkı sevdayı ve terk edilişlerin
Öldüren ağrısını da hatırlamıyorum.

Sen gittiğin günden beri
Uzun uzun sızlamıştı damarlarım
Bir bıçak gibi saplanmıştı sözlerin
Ciğerlerime hançer gibi... Kurşun gibi...

Kan kaybettiğim günden beri
Hissetmiyorum... Gözlerini ve sözlerini
Vurup giderken... Yıkarken düşlerimi
İnleten acısını da hatırlamıyorum.

Sen gittiğin günden beri
Ben de kendimi bende terk edip
Büyük bir uçuruma bırakırken
Gözyaşlarımı akıttım oluk oluk...

Kendimi terk ettiğim günden beri
Çok mutluyum...
En azından acımıyor yüreğim
Sen yoksun diye belki daha çokum
Beni de alıp gitmişsin...
Baktım...
Kırık aynalarda yokum...

KIRGIN

Sana kırıldığım günden beri
Her şeyi terk ediyorum
Gözünün yaşına bakmadan
Acımadan... Gidiyorum...

Yüreğimi almıştım en son
Senin gözlerini de, sözlerini de
Yutkunurken kursağıma dizilen
Elvedalarımı alıp... Gidiyorum..

Sensiz ne kadar da gri güneş
Ne kadar da bakır rengi yapraklar
Esen rüzgarlar ne kadar soğuk
Sevdalarımı alıp... Gidiyorum...

Bir sevdaya yandığım günden beri
Her şeyi terk ediyorum
Kendimi de atıp ateşlere
Kendime kendimsiz... Gidiyorum...

ÖZLÜYORUM

Seni çok özlüyorum
Dalga dalga ruhuma vuran gözlerini
Mum alevinden daha yaşlı
Vedayı acıtan derin sözlerini...

Seni çok özlüyorum
Sanki hala beni bıraktığın yerdesin
İkinci ezanları okunurken vedamızın üstüne
Hem yardasın hem serdesin...

Seni çok özlüyorum
İmkansız olsa da bütün hayallere ölüşün...
Gece yastığıma düşer gülüşün...
Kokun gelir uzaklardan... bir sızı gibi...

Seni çok özlüyorum
Yalnızlık büyüdükçe gözlerinde
Sensizlik derinleşiyor
Ben seni özlüyor özlüyorum
Cehennem kadar soğuk gecelerde
Yolunu gözlüyorum.

SEN SADECE

Sevdaymıymış
Sendeki çarpıntının adı
Sen zalimlerden daha zalim
Kahinlerden daha kahin...
Beklersin gecene “ay” gibi düşmemi.

Sen sadece
Seversin
Ve zulmedersin
Kanatırsın giderken
Ağlatırsın severken
Aşk mış... Aşk mıymış
Sendeki tutkunun adı
Saçlarından sürüklerken zamanı
Karartırsın gündüzü, senin gecelerin kara...
Beklersin gecene “düş” gibi düşmemi
Senin sevdaların hep bir yara...

Sen sadece
Seversin
Ve zulmedersin giderken...
Kalp sandığın bu yürekle
Bir saat gibi atıp dururken
Bir taşı kalp diye taşırken.
Beklersin gecene “masal” gibi inmemi..
Aşk diye kurşun kurşun vururken

Sen sadece
Seversin
Ve zulmedersin..
Gözünde bir damla yaşın yok senin...
Senin gecelerin hep kara, hep kara
Aşk diye sunduğun
İyileşmez bir yara...

MUM ALEVİ VE AŞK

Gece olunca
Aklıma düşüyorsun
Mum alevi gibi
Hem yanıyor
Hem üşüyorsun...

Aşk böyle bir şey
Hem gidersin hem kalırsın...
Payına düşen neyse
Her veda da alırsın...

Sabah olunca yine
Kalbime düşüyorsun
Mum alevi gibi
Hem eriyor
Hem üşüyorsun...

ATEŞ

Ateşe doğru uçuyorum
Kanatlarım yanacak
Biliyorum...

O kadar yalnız ki yüreğim
Cehennem olsa terk edişlerin
Azap olsa bekleyişlerim
Sana geliyorum...

Ateşe doğru uçuyorum
Kanatlarım yanacak
Biliyorum...
O kadar cılız ki sevdanın sesi
Sana geliyorum...

Acıtıyor yokluğun
Yüreğim yine yanacak
Biliyorum...
Her ölüş bir varoluştur aslında
Sana geliyorum...

PARAMPARÇA

Artık beni
Hiç kimse kıramaz
Aynaya baktım
Kırılmadık yerim kalmamış
Çünkü
Zaten paramparça...

Ama anlayamadım
Kırık aynadaki yüzüm müydü?
Yoksa yüzümdeki
Ayna mı paramparçaydı
Sitemlerin...
Acıtıyorken yalnızlığımı...

KANADI KIRIK

Kanadı kırık bir yavru kuş gibi
Bana uzanan elleri acıtıyorum belki...
Koskoca bir kış geçti yüreğimden..
Baharlara inanmıyorum belki...

AZAP

Aşk ölü doğmuş
Bir bebek gibi başucumda
Bedeni burada
Yanıbaşımda...

Ruhu uçup gitmiş
Çok uzaklarda...

Var diyemediğim
Yok da diyemediğim
Bir aşk sın sen...

Anladım artık
Aşkla çekiliyorum azaba...

ÇOK AĞIRIMA GİTTİ

İki martı uçuyordu
Sahile doğru
Kanat çırpıyordu yan yana
Ayrı değillerdi bizim gibi...
Kuş beyinliydi ama beraberdi
Çok ağırma gitti...
Çok ağırma gitti...

GÖZLERİN GİBİ

Şiirlerden dökülen kelimeler
Ve kırık notalar
Bir beste olur
Avutur yokluğunda..

Dalgalar sahillere vurur
Sonra alır başını gider
Gözlerin gibi...
Sözlerin gibi...
Yüreğimde durur...

BAŞKENT

Gönül ülkesinin başkenti
Bütün yollar sana mı çıkıyor?
Bütün caddelerinin adı sevda mı senin?
Bütün denizler sana mı akıyor?
Derin mavi gözlerin... ecel mi senin?

GİBİ

Yolcuysan git artık
Ölmeyi beceremeyen
Hasta gibisin...

Vedaya hazır değil gözlerin
Gitmeyi beceremeyen
Yasta gibisin...

YANGIN

Gözlerinde yaktım bütün geceleri
Sigaranın dumanında sen...
Uçup gittin düşlerimden hücre hücre
Küllerin kaldı bu yangından

İÇ ÇEKİŞ

Uzun susuşlardan korkarım ben
Bir de gözlerinde titreşen acıdan...

ANNEME ŐİRLER

-Onun Aziz Hatırasına-

*Bir yaralı y¼rek var Şimdi
Bir de soğuk bir mezar taşı...*

SERZENİŞ

Başka dünyaların
Başka insanlarıydık
Sen ve vakitler maziye akarken
Gidiyordun elvedasız
Ve yalansız
Gözlerime bile bakmadan
Ufka doğru ve bensiz...
Hani asla terk etmeyecektin
Anne?...

ANNE

Seni... gözlerine bakarken
Ölüme vermek ne zordu anne...
Bütün yağmurlar üzerime yağıyordu
Karakışlarda titriyordum
Ellerin donuyordu
Isıtamıyordum anne...

Solarken yüzündeki tebessüm
Beyaz örtüyü çekerlerken üzerine
Gözlerini açamıyordun...
Vedalaşamıyordu ellerin
Bizi bırakıp buralarda
Gidemiyordun anne...

Kapılarda beklerken dualarla
Senin elvedalarını görürken
Gözyaşlarında... bilincin kapalı
Saatin tik takları gibi cılız nefesini
Nereye baksam, gözlerinin solan yeşilini
Görürken... Gidiyordun anne.

Senin tebessümüne bakarken
Toprağa vermek ne zordu anne...
Bütün fırtınalar üzerimde kopuyordu
Yağmurlar yağıyordu oluk oluk
Ve sen gidiyordun...
En zor zamanımda
Terk ediyordun...

ÖLÜYORUM

Yollar akardı gözlerimden
Yüreğimden geçerdi
Sana gelirken
Ardıma bakmazdım hiç...

Sanki başka bir zamana
Başka bir mekana geçerdim
Ölümden hayata geçer gibi
Yeşillenirdi dallarım...

Bir güneş doğardı
Geceler sabah olurdu
Aydınlanırdı gökyüzüm
Güneş doğardı sevinçlerimle...

Sana gelemiyorum artık
Esir kaldığım bu şehirde
Gözlerin ve sözlerinle
Avunmak kaldı çaresiz...

“Seni çok özledim” bile
Diyemiyorum çok uzaktasın
Aynalara bakıp ağlıyorum
Ve yavaş yavaş ölüyorum.

MEZAR TAŞI

Sen gittiğın günden beri
Renkler soluk ve boğuk
Gökyüzü artık simsiyah
Bütün bekleyişlerim boşuna...

Teselliler aldı gitti başını
Seninle toprağa gömüldü
Yüreğimdeki kırık notalar
Bir ağıt olup göğe yükselirken...

Gözyaşım sel olup akarken
Kefene sarılırken, yeşil gözlerindeki veda
Anlamını yitirdi her şey...
Hiç olmadığı kadar durdu saatler...

Sen gittiğın günden beri
Bekliyorum pencere kenarlarında
Kapının ya da telefonun çalmasını
Bütün bekleyişlerim boşuna...

Hayaller aldı gitti başını
Buradan çok ötelere uçtu yüreğin
Ellerin yok artık bayramlarda
Ya da anneler gününde öpecek
Soğuk bir mezartaşı...

“Elveda” demeden gittiğin gün
Yüreğimden kanayarak akan gözyaşı
Kefene sarıldığın gün
Öldüğüm gündü...
Yokluğun çok ağır, sel olup taşamıyorum
O gün ben de ölmüştüm seninle...
Artık yaşamıyorum...

BAYRAM

Eski bayramlar gibi kokardı kolonyalar
Gülümserdi annemin yüzü
Elimizde yepyeni ayakkabılar
Sıcacık bir sobanın başında uyanırdık
Bayram sabahına...

Saçımı tarardı annem, sonra öperdi
Bir gül gibi kokardı mutluluğumuz
Koşa koşa gelirdim eve
Elimde kitaplarla okuldan
Her günüm bayramdı...

Şimdi yine bir bayram sabahı
Öpecek sıcacık bir el yok şimdi
Ondan başka her şey yerli yerinde
Onun gülümseyen yüzü artık
Soğuk bir mezar taşı öptüğüm.

Bana bayramda bile “bayram” demeyin
Bayram ne demek artık hatırlamıyorum
Bir kolonya kokusu, bayram gibi
Saran her yeri sevginin sıcaklığı...
Bir de annemin gülümseyen yüzüydü
Bayram dediğin...

UNUTAMADIM

Hayat bir geçit t6reni yapıyor
Hatıralar ışıkların altında podyumda
G6zlerimin 6n6nde Şimdi...

O vedayı unutamadım
Yeşil g6zlerini ve elvedanı,
Bana sarılıŐını...
Sonra deprem enkazında
Ararken yıkıntıların tozunda
“AyŐem” diye yalvarıŐlarını...
Evlat acısının b6y6kl6đ6n6
O g6n g6rm6Őt6m g6zlerinde...

O vedayı unutamadım
Ambulans seslerine karışan
Genç ve hasta bir evladı
Taşırken sedyelerde anne...
Bir evladı daha toprağa verirken
Toprak oluşunu g6rm6Őt6m anne.

Ellerimde kalan soğuyan ellerini
İki evladın acısında titreşen bekleyişlerini
MezartaŐlarını 6perken yaŐamıyordun
Ama hep yaŐıyor gibi yapıyordun.

O vedayı unutamadım anne
Sen de vurdun tam y6reğimden

Gözlerini kaçırıyordun “iyiyim” derken
Yalan söylüyordun gözlerime bakarken...
Doktorlar başında beklerken
Savaşmayı bırakıyordun ellerinle...

Hayat bir geçit töreni
Hatıralar ışıkların altında
Gözlerimin önünde tüm acılar...

O vedaları unutamadım
İki kızkardeş, bir ana..
Ne kadar kara bir kader kapkara
Kanıyorken yüreğim ve mezartaşları
Unutamadım...
Dışarda kar yağarken
Soba başındaki gülüşlerimizi
Herşeye inat ve mutlu mutlu
Gülerken ölüşlerimizi...

Tutunacak son dalımdın sen anne...
Ellerim şimdi bomboş...
Sende mi gidiyorsun dönülmeyen şehirlere
Ben hep gidenleri bekliyorum
Aç ve susuz.. Yüzyıllardır kapılarda...

Vedasız gidenlerin yanına...
Senin adını da eklerim
Unuttum sanma tüm sevdaları.
Seni de onlar gibi
Kapılarda beklerim....

GURBET

Yollar aktıkça akıyor
Gün batarken gurbette
Dağlar ve şehir yüreğimde
Şimşek gibi çakıyor...

Burada bahar, bahar değildir
Dallarım çiçeğe durmuyor
Gözlerimin içi gülmüyor aynada
Sevdalar sevda değil
Yüreğinden vurmuyor...

Yaz gelince depreşirdi özlemler
Bir bekleyenim vardı ötelede
Pencere kenarlarında sabahlayan
Yollarımı gözleyen
Ve beni sevgiyle kucaklayan

Gurbet vuruldu boynuma müebbet
Hüküm giydim anne... yastayım...
Şimdi tek bekleyenim bir mezar taşı
Yüreğim çok yaralı... hastayım...

EN BÜYÜK SEVDAM ANNEMDİ BENİM

En büyük sevdam annemdi
O beklerdi yollarımı
O taşırdı yüreğinde bir kurşun gibi
Gurbeti o çekerdi en çok ciğerlerinde...

Gülerek el sallardı ardımdan
Arkamdan ağlardı vedalarımıza
Dayanamazdı bir sonraki yılı beklemeye
Bir sonraki yazı çekerdi pencere kenarlarında.

Koca kışlar geçmezdi o mevsimlere bakarken
Çiçekler açmazdı, bir türlü gelmezdi bahar
Ağaçlar kiraza durdu mu gülerdi yüzü
En büyük sevdalım annemdi benim...

O bembeyaz yataklara serildiğin gün
Sonbaharı ellerime verdiğin düğün
Veda bile etmeden çekip gittiğin gün
Anladım. En büyük sevdam annemdi benim...

Not: Bir yıl oldu gideli
Her sevda gibi
O da hâlâ dönmedi

ANNE

Bugün alıp başımı gitmek istedim
Sürgünlere vurmak istedim kendimi
Varlığını yokluğuma ekleyip
Seni sensizliğe bölmek istedim.

Bugün alıp kendimi gitmek istedim
Kendimden kendime, senden sana
Benden sana... Senden daha bana
Upuzun bir yol açmak istedim.

Bugün alıp ruhumu gitmek istedim
Yokluğunda varlığını bulmak için
Sonsuzlukta seninle... Sen olmak için
Mezarlarda yanında yatmak istedim.

YILDÖNÜMÜ VE MEZAR TAŞI

Bir yaralı yürek var şimdi
Bir de soğuk bir mezar taşı...

Akşam çökerken güneşim batıdan doğuyor
Yağmurlar yerden göğe yağıyor artık
Karakışlarda terliyorum alevinden
Yazın soğuşunda üşüyorum anne.

Denizler mavi değil, kan kırmızı
Gökyüzü mosmor ağaçlar boğuk
Hicran hüznün hasret ve sensizlik çok soğuk
Ellerimde fırtınalar... üşüyorum anne...

Bir kanayan gözyaşı var şimdi
Bir de soğuk bir mezar taşı...

Geçtiğın kapılar açılmıyor kahrından
Perdeler geceleri kapatamıyor artık
Evin her yanı, sen kadar sen kokuyorken
Seni her köşede arıyor... bulamıyorum anne...

ARDINA BİLE BAKMADAN

Bütün şiirleri yazdım ardından
Gözyaşlarımla ıslattım kefenini
Feryatların hepsi sanaydi anne...
İki yıl oldu...
Ama hâlâ
Çok acıyor...
Nasıl bırakıp gidersin?
En zor zamanımda
Gözlerime bile bakmadan
Hem de...
Ardına bile bakmadan...

GELEMİYORUM

Çok uzaklardasın anne
Sana gelemiyorum
Öpemiyorum mezar taşını
Rüzgarlar başucunda esiyor..
Yapayalnız...
Sen oralarda
Ben buralarda sürgün şehirlerde...

Gittiğin günden beri
Çiçeklerin rengi soldu
Her mevsimim kara kış artık
Fırtınalar yüreğime doldu.

Olmadığın o ilk günden beri
Neşeyle kalkamıyorum
Aynalara bakamıyorum...
Yeşil gözlerin yok
Boynu bükük gülüşlerin
Bekleyişlerin de beni pencere kenarlarında...
Baharlar toprağında çiçek açıyor
Öpemiyorum mezar taşını...
Silemiyorum toprağın altında kanayan
Akıp giden gözyaşını...

Sen çok ötelerde bilmem nerelerde
Ben yanmış ve yıkılmış şehirlerde
Küllerinden doğmanı bekliyorum
Müebbet yemiş kaderim anne
Gelemiyorum.